

СДРУЖЕНИЕ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА
В ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

Изх. № 48 / 25.10.2018 г.

гр.София

ДО
Г-Н БОЙКО БОРИСОВ –
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ

Г-Н БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ – ПРЕДСТАВЛЯВАЩ
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Г-Н ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ –
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ

КОПИЕ ДО:

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД

Г-Н ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

Г-Н СОТИР ЦАЦАРОВ –
ГЛАВЕН ПРОКУРОР

Г-ЖА ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА –
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ ПО
ПРАВОСЪДНАТА РЕФОРМА И МИНИСТЪР НА
ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА –
МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

От името на Сдружението на администрацията в органите на съдебната власт, което е най - широко обхватната като членственост и представителност професионална организация в органите на съдебната

власт, изразявам категоричното ни несъгласие с начина, по който са погазени правата и законните интереси на съдебните служители с проекта на Закон за държавния бюджет на Република България за 2019 г.

В § 15, т. 2 от проекта на Закон за държавния бюджет на Република България за 2019 г. е предвидено изменение на чл. 352 от Закона за съдебната власт, с което драстично се занижава законово регламентирания размер на сумата, полагаща се на съдебните служители за облекло от „до две средномесечни заплати на заетите в бюджетната сфера“ на „до 450 лв.“.

На първо място намираме за недопустимо като част от Бюджетна процедура 2019 да се изменя Закона за съдебната власт без да са спазените принципите на необходимост, обосновааност, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност, залегнали в чл. 26 от Закона за нормативните актове.

На следващо място, разглеждайки съдържанието на предлаганото изменение на Закона за съдебната власт, считаме, че то противоречи на конституционно установения принцип за независимост на съдебната власт, изразяващ се в разполагането със самостоятелен бюджет. В този смисъл намираме, че Висшият съдебен съвет е лишен от правомощието си да обезпечавя финансово и технически дейността на органите на съдебната власт, като е иззета конституционно гарантираната му възможност да преценява какъв да е размерът на средствата необходими на съдебните служители за работно облекло.

В този смисъл е и решението на Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на Висшия съдебен съвет /ВСС/, която инициира извънредно заседание на 29.10.2018 г. на Пленума на ВСС и предлага проект на решение, с което да се изрази несъгласие по проекта на бюджет на съдебната власт за 2019 г. в частта за разходите, в т. ч. предлаганите изменения в § 15 от законопроекта относно измененията на чл. 233, ал. 6, изр. 1 и в чл. 352 от ЗСВ относно работното облекло на съдебните служители.

В Закона за съдебната власт е посочено изрично, че служителите в администрацията на Висшия съдебен съвет, на Инспектората към Висшия съдебен съвет, на Националния институт на правосъдието и на органите на съдебната власт са съдебни служители. Статутът на съдебните служители е уреден в чл. 340-360 на ЗСВ, както и в Правилниците за администрацията в органите на съдебната власт, издадени на основание чл. 342, ал. 1 от Закона за съдебната власт. За заемането на длъжност съдебен служител са поставени високи изисквания и са въведени редица ограничения, предвидени са задължения при осъществяване на служебната дейност, кореспондиращи с принципите на законност, отговорност, прозрачност, бързина, ефективност, и лоялност с цел качествено обслужване на физическите и юридическите лица.

На следващо място следва да се посочи, че както магистратите, така и съдебните служители имат задължение да привеждат облеклото си в съответствие с високите стандарти на институцията, която представляват. Именно поради тази причина вече 19 години съдебните служители получават средства за облекло в този размер.

Сумата, предвидена за облекло, се явява съществена социална придобивка за всички работещи в съдебната система и не малък стимул за задържане на висококвалифицирани кадри при продължаващото от години текучество. Съдебните служители не получават никакви допълнителни възнаграждения, включително такива за постигнати резултати за разлика от служителите в държавната администрация, където това е практика, нито са налице други социални придобивки.

Според Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата на съдебните служители от специализираната администрация са определени трудови възнаграждения в размер много под средната работна заплата в общественния сектор през второто тримесечие на 2018 г. по данни на Министерство на финансите, а не малка част от възнагражденията са близки до минималната работна заплата за страната.

В случай че бъде взето това решение то ще противоречи на политиката на правителството за увеличаване на доходите в бюджетния сектор, тъй като дори да се увеличи възнаграждението със заявените 10%, общият размер увеличение за една година за един служител, в голям брой от случаите ще бъде по-малък от размера на средствата за облекло, от които ще бъдат лишени. Т.е. вместо увеличаване на доходите ще се постигне намаление.

С оглед изложените факти и аргументи, Сдружението на администрацията в органите на съдебната власт заявява своята категорична позиция, че § 15, т. 2 от проекта на Закон за държавния бюджет на Република България за 2019 г. следва да отпадне.

С уважение:

АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА САБСВ

